

3. II. Večerna pesem.

Solnce se je skrilo...

Prav mirno in ne prehitro.

Emil Adamič.

1. Soln - ce se je skr i - lo za vi - so - ke go - re,

ti - hi sen o - de - va log do - bra - vo, bo -

re. Zvon - ček le je ču - ti, me - sec z ne - ba

se - va, vle - su dro - bni sla - vec, sla - vec

mi - lo pe - sem, mi - lo pe - sem, pe - va, mi - lo

mi - lo pe - sem, pe - sem, pe - sem, mi - lo

p *rit.* *p* *rit.* *p* *v tempu* *rit.* *pp* *pp* *cresc. mf* *cresc. mf* *bolj in bolj počasi* *bolj in bolj počasi*

p mi - lo pe - sem *pp* pe - va, *ppp* mi - lo pe - sem

p pe - va.

v tempo *p* pe - va. Soln - ee se je skri - lo, *mf* za vi - so - ke

v tempo za vi - so - ke

v tempo go - re, ti - hi sen o - de - va log do - bra - vo, log do -

cresc. in accel.

v tempo *cresc. in accel.*

fp *počasi* bra - vo, ti - hi sen o - de - va log, do - bra - vo, bo - re.

p *zelo počasi* *pp* *ppp*

fp *počasi* *p* *zelo počasi* *pp* *ppp*

2. V eter lahen vleče,
potok mi šepeče,
sredi noči zvezdic
jasni čar bleskeče.
Brezo in smereko
sni se že objeli,
le pastir zamišljen
poje si ksvireli.

3. Svet kot hram je božji:
vse v tihoti sniva,
od napora, dela
človek odpočiva.
Mesec, kakor stražnik
z neba se ozira,
srčno veseli se
zemeljskega mira.